

faa er det indlysende for enhver, at den Landmand maa blive rutneret i meget kort Tid. Eller hvis man siger til en Skipper: Jeg giver Dig her et Stib, som kan bære 1,000 Tons, men Du faar ikke Lov til at bestude mere end 500, saa vil han sige: Nej, det kan jeg ikke, saa er jeg straks ødelagt. Men dog siger man til en Fabrikant: Du har en Fabrik hvormed Du kan fabrikere 1,000 Centner om Dagen, men Du faar ikke Lov til at sælge mere end 500 Centner, Resten beskytte vi Udlandet for paa en saadan Maade, at det kan forhindre Dig i at sælge det. Men saa maa Fabrikanten naturligvis blive ødelagt, det er en Selvfølge. Men hvis man ved at paalægge en moderat Told kan forhindre Udlandet fra at være beskyttet her i Landet og kan forhindre Udlandet fra at ødelægge vor Produktion ved at sælge sin Produktion til Priser, som overhovedet ikke ere mulige i Vængden, men som det i korte Øjeblikke kan være fordelagtigt for Fabrikanterne i Udlandet at benytte, og derved kan opnaa, at Fabrikanterne i Indlandet kunne faa fuld Afsetning for deres Fabrikation, saa opnaar man, at de kunne sælge deres Produkter langt billigere til andre Lænder af Mæret, hvor Beskyttelsen ikke virker. Derved opnaar man i det hele og store, at Konsumenterne slet ikke tabe noget, medens Producenterne ville vinde meget betydeligt. Nu er det saaledes med Meltolden — det er maaske ikke de Herrer bekendt — eller rettere med den Præmie, som gives for Udsørgsel af Mel fra Tyskland, at den er et temmelig inuitat Spørgsmaal. Præmiens Størrelse lader sig ikke nøjagtig paavise i Tal. Præmien virker ikke til alle Mærets Lænder, og det fører altsaa til, at til visse Mærstider ville de tyske Møllere ved deres Udsørgselspræmier kunne overstykke det danske Marked og ødelægge den danske Mølleindustri, medens det til andre Lænder ikke lykkes for dem. Den danske Møller skal saa forsyne det danske Marked, men han er imidlertid bleven ødelagt selv ved, at han i en Del af Mæret ikke har kunnet sælge alt, hvad han har produceret, saa at han blev nødt til, for at kunne bestaa, at tage højere Priser for Mel, end hvis dette ikke skulde være Tilfældet. Der er altsaa ikke noget som helst givet eller sandsynligt i, at Melpriserne ville forhøjes derved, at der lægges en lav Told, en Told af $\frac{1}{2}$ Ore paa 1 Bund Mel, medens man dog i alt Fald opnaar det derved, at den indenlandske Melindustri nyder nogen Nødsørgsel. For saa vidt en Told af $\frac{1}{2}$ Ore pr. Bund indbefatter nogen Beskyttelse for Møllerne, skal jeg gerne være med til at lade den falde, hvis nogen vil oplyse, at det hænger saaledes

sammen. Jeg vil gaa saa vidt, at jeg vil sige, at dersom man vil lade Tolden falde paa Stenful og paa Melskæffe, skal jeg med Fornøjelse lade Tolden falde paa Mel, thi jeg tror, at det er langt vigtigere for Melindustrien at faa Toldfrihed paa Stenful og Melskæffe end at faa den halve Ore pr. Bund, som her er omtalt. Jeg er ikke Beskyttelsesmand i Principet, men dog maa jeg vedkende mig, at jeg ikke er af den Slags Frihandelsmænd, som gaa ud paa at beskytte den udenlandske Industri her i Landet; saa vidt gaar jeg ikke i mine Doktriner. Jeg tror, at en Toldtarif eller en Toldlov overhovedet maa skrives med Hensyn til de faktiskke Forhold, at man maa tage hver enkelt Position for sig og undersøge, hvilke Virkninger en Told vilde have, og man maa ikke lade sig fange af Doktriner og Teorier om Protektion og Frihandel, om, hvem der skal betale og hvem der ikke skal betale det. Forholdene ere blevne saa komplicerede, efterhaanden som de have udviklet sig i Verden, at man ikke kan opstille nogen almindelig Formel eller Regel, hvorefter man kan skrive en Toldlov, men man skal i hvert enkelt Tilfælde undersøge Forholdene og handle derefter for at søge at opnaa det bedst mulige Resultat. Det er en Selvfølge, at de smaa Interesser maa vige for de store, og derfor kommer man tit til Ting, som kunne se meget inkonsekvente ud, men som ikke have nogen Betydning, hvor man altsaa kan afvige fra det, som man ellers vilde anse for det heldigste.

Sunn: Jeg skal naturligvis afholde mig fra alle almindelig nationaløkonomiske og toldpolitiske Betragtninger, saa frittet som jeg end kunde være til at anstille saadanne overfor det ærede 1ste Medlem for 8de Kredts (Breinholt), men kun anstille nogle ganske korte saglige Betragtninger paa et Omraade, hvori jeg er nogenlunde hjemme.

Jeg vil da rette mine første Bemærkninger mod Ændringsforslaget Nr. 1, og jeg skal opfordre det høje Ting til at støtte Regeringen i dens Forslag om at indføre en saadan moderat Told paa kunstig Gødning. For mig er der ikke nogen Tvivl om eller der bør overhovedet ikke være nogen Tvivl om, at Virkningen af en moderat Toldbeskyttelse for et Produkt, som alle have Brug for og skulle bruge, og som Landet kan lade, er den, at Prisniveauet for fremmed Indførsel sænkes. Det kan godtgøres ved Eksempler alle Begne fra, hentede fra alle Omraader, og det kan ikke modsiges fra noget Standpunkt. Det vil ogsaa blive Til-